25 Ιουνίου 2023

Ο Άγιος νέος Οσιομάρτυς Προκόπιος ο Ιβηροσκητιώτης

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

ΕΜΑΡΤΥΡΗΣΕΝ
ΠΟΛΟΙΚΑΤΑΤΟ 1814
ΕΝΚΩΣΑΝΤΙ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 8

Μαρτύρησε στη Σμύρνη στις 25 Ιουνίου 1810

Ο Άγιος νεομάρτυς και οσιομάρτυς Προκόπιος ήταν Έλληνας από τα μέρη της Βάρνας της Βουλγαρίας. Σε ηλικία είκοσι ετών εγκατέλειψε πατρίδα και συγγενείς και έγινε μοναχός στο Άγιο Όρος, στη σκήτη του Τιμίου Προδρόμου. Ενώ όμως

ήταν απλός και ασκητικός μοναχός και οι συμμοναστές του θαύμαζαν την υπακοή του νικήθηκε από τον λογισμό, που του υπέβαλε ο φθονερός, να φύγει από το Άγιον Όρος και να βγει στον κόσμο.

Έφυγε και κατέληξε στην Σμύρνη. Τότε πολεμήθηκε από τον ολέθριο λογισμό της απελπισίας, ότι αφού έφυγε από το Όρος δεν έχει πλέον σωτηρία. Συγχυσμένος από τον πόλεμο των λογισμών πήγε κάποια μέρα στο δικαστήριο και σχεδόν μόνος του δήλωσε ότι θέλει να γίνει Τούρκος. Αμέσως, με πολλή χαρά, τον δέχθηκε ο κριτής, έκανε ομολογία πίστεως στο Ισλάμ και κατηχήθηκε στην ψυχώλεθρη πλάνη. Τον ανέλαβε δε στην προστασία του ο γιανιτζάραγας , ο οποίος πρόσεχε μήπως έλθει σε επαφή με Χριστιανούς γι' αυτό και του επέτρεπε πολύ λίγο χρόνο να βγαίνει έξω μόνος του. Μετά από δεκαπέντε ημέρες δέχθηκε και την περιτομή.

Με το που πήρε όμως αυτή τη βδελυρή σφραγίδα άρχισε να τον ελέγχει η συνείδησή του Ήθελε να μιλήσει με κάποιο χριστιανό αλλά όλοι τον απέφευγαν. Τελικά κατάφερε να συναντηθεί κρυφά με κάποιο γνωστό του πνευματικό στον οποίο διεκτραγώδησε το πάθημά του και απεκάλυψε την επιθυμία του να ξεπλύνει με το αίμα του το δεινό αμάρτημα της άρνησής του.

Ο πνευματικός αρχικά προσπάθησε να τον πείσει να επιστρέψει στο Άγιο Όρος, όπου με την μετάνοια και την άσκηση θα μπορούσε να σωθεί με το άπειρο έλεος του Θεού. Παράλληλα του παρουσίασε τον κίνδυνο να υποπέσει και πάλι στην άρνηση εξαιτίας των φοβερών βασάνων. Εκείνος όμως ήταν αμετάπειστος. Μπροστά στον μεγάλο πόθο του για ομολογία και μαρτύριο ο πνευματικός τον δεχόταν κρυφά για δεκαπέντε ημέρες και τον καθοδηγούσε στον πνευματικό αγώνα. Και ένα Σάββατο πρωί λέει ο άγιος στον πνευματικό: Σήμερα είναι η τελευταία μου ημέρα. Αποφάσισα να ομολογήσω και ήρθα να σε αποχαιρετήσω. Αφού έψαλλαν την παράκληση με τον πνευματικό και είπαν τα τελευταία λόγια, φόρεσε άλλα ρούχα και πήγε στο δικαστήριο.

Μπροστά στον κριτή, πέταξε κάτω το σαρίκι και φορώντας ένα μαύρο σκούφο που είχε μαζί του, ήλεγξε με παρρησία το Ισλάμ ενώ παράλληλα ομολόγησε τον Χριστό λέγοντας πως Τον αρνήθηκε απατημένος από τον διάβολο. Αμέσως οι παριστάμενοι του πέταξαν τον μαύρο σκούφο από το κεφάλι και τον επέπληττταν να μη βλασφημεί. Εκείνος δε έπαυε να τους ελέγχει για την κακοδοξία και την ασέβειά τους . Τον άρπαξαν τότε ως αιμοβόρα θηρία, του έδεσαν τα χέρια πίσω με το ίδιο του το σαρίκι και τον έκλεισαν στη φυλακή μέχρι να έλθει ο αφέντης του. Όταν τον οδήγησαν μπροστά στον κριτή ομολόγησε με πολύ θάρρος τον Χριστό και αρνήθηκε το Ισλάμ. Τότε άρχισαν τα ταξίματα , τα αξιώματα και τις κολακείες. Ο άγιος τους απάντησε πως κι αν τον κόσμο όλο του χαρίσουν δεν αλλάζει γνώμη. Μπροστά στη σταθερότητα του αγίου μάρτυρος αποφάσισαν την

καταδίκη του στον δι’ αποκεφαλισμού θάνατον.

Οδηγώντας τον στον τόπο της καταδίκης ενώ εκείνοι τον έβριζαν και τον εξευτέλιζαν ο άγιος μάρτυς προχωρούσε μάλλον έτρεχε με χαρούμενο πρόσωπο σαν να πήγαινε σε πανηγύρι και αποχαιρετούσε όσους χριστιανούς συναντούσε . Όταν έφθασαν στον τόπο της εκτέλεσης, στάθηκε με τόσο θάρρος και τόση γενναιότητα ώστε προκαλούσε αμηχανία στους Τούρκους και κανένας δεν τολμούσε να τον αποκεφαλίσει. Τελικά έφεραν κάποιο πωρωμένο αρνησίχριστο , ο οποίος και τον αποκεφάλισε. Έτσι ο άγιος Νεομάρτυς και οσιομάρτυς Προκόπιος έλαβε τον αμαράντινο στέφανο της αιωνίου ζωής .